

תהלות השל"ה

עשרה מזמורי תהלים שסדרם לומר השל"ה הקדוש זי"ע

ע"ט, פ', קל"ז, כ"ה, נ"א, צ', פ"ט, צ"ח, ק"ו, צ"ו,

שכתב עליהם (מסכת תמיד פרק נר מצוה צ"ה) שהאומרם

"יעשה רושם למעלה ואשריו ואשרי חלקו"

לפני אמירת פרקי תהלים נוהגים לומר:

לכו נרננה לו נריעה לצור ישענו:
נקדמה פניו בתודה בזמרות נריע לו: כי
אל גדול יי ומלך גדול על כל אלהים:

ובנימן ומנשה עוררה את גבורתך ולכה
לישעתה לנו: ה אלהים השיבנו והאר פניך
ונושעה: ה יי אלהים צבאות עד מתי עשנת
בתפלת עמך: ו האכלתם לחם דמעה
ותשקמו בדמעות שלישי: ז תשימנו מדון
לשכנינו ואיבינו ילעגו לנו: ח אלהים צבאות
השיבנו והאר פניך ונושעה: ט גפן ממצרים
תסיע תגרש גוים ותטעה: י פנית לפניך
ותשרש שרשיה ותמלא ארץ: יא פסו הרים
צלה וענפיה ארוי אל: יב תשלח קצירה עד
ים ואל נהר יונקותיה: יג למה פרצת גדריה
וארוה כל עברי דרך: יד יכרסמנה חזיר מער
וזיו שדי ירענה: טו אלהים צבאות שוב נא
הבט משמים וראה ופקד גפן זאת: טז וכנה
אשר נטעה ימינך ועל בן אמצתה לך:
יז שרפה באש כסוחה מגערת פניך יאבדו:
יח תהי ידך על איש ימינך על בן אדם אמצת
לך: יט ולא נסוג ממך תחיינו ובשמך נקרא:
כ יי אלהים צבאות השיבנו האר פניך
ונושעה:

פרק עט « מזמור לאסף אלהים באו גוים
בנחלתך טמאו את היכל קדשך שמו את
ירושלם לעיים: ב נתנו את נבלת עבדיך
מאכל לעוף השמים בשר חסידיך לחיתו
ארץ: ג שפכו דמם כמים סביבות ירושלים
ואין קובר: ד היינו חרפה לשכנינו לעג וקלס
לסביבותינו: ה עד מה יי תאנף לנצח תבער
כמו אש קנאתך: ו שפך חמתך אל הגוים
אשר לא ידעוך ועל ממלכות אשר בשמך
לא קראו: ז כי אכל את יעקב ואת נוהו
השמו: ח אל תזכר לנו עונת ראשנים מהר
יקדמונו רחמיה כי דלוננו מאד: ט עזרנו
אלהי ישענו על דבר כבוד שמך והצילנו
וכפר על חטאתינו למען שמך: י למה
יאמרו הגוים איה אלהיהם יודע בגוים
לעינינו נקמת דם עבדיך השפוך: יא תבוא
לפניך אנקת אסיר פגדל זרועה הותר בני
תמותה: יב והשב לשכנינו שבעתים אל
חיקם חרפתם אשר חרפוך אדני: יג ואנחנו
עמך וצאן מרעיתך נודה לך לעולם לדור
ודר נספר תהלתך:

פרק קלז « על נהרות בבל שם ישבנו גם
בכינו בזכרנו את ציון: ב על ערבים בתוכה
תלינו פנרותינו: ג כי שם שאלונו שובינו
דברי שיר ותוללינו שמחה שירו לנו משיר
ציון: ד איך נשיר את שיר יי על אדמת נכר:
ה אם אשכחך ירושלים תשכח ימיני: ו תדבק
לשוני לחכי אם לא אזכרכי אם לא אעלה
את ירושלים על ראש שמחתני: ז זכר יי לבני
אדום את יום ירושלים האמרים ערו ערו עד

פרק פ « למנצח אל שושנים עדות לאסף
מזמור: ב רעה ישראל האזינה נהג כצאן
יוסף יושב הפרובים הופיעה: ג לפני אפרים

וּמְשַׁלֵּג אֲלֵבִינִי: י תִּשְׁמִיעֵנִי שְׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה
 תִּגְלָנָה עֲצֻמוֹת דְּבִיתִי: יא הִסְתֵּר פְּנֵיךָ מִחַטָּאִי
 וְכָל עֹנְתֵי מִחָה: יב לֵב טָהוֹר בְּרָא לִי אֱלֹהִים
 וְרוּחַ נְכוֹן חִדַּשׁ בְּקִרְבִּי: יג אֵל תִּשְׁלִיכֵנִי
 מִלְּפָנֶיךָ וְרוּחַ קֹדֶשְׁךָ אֵל תִּקַּח מִמֶּנִּי: יד הִשִּׁיבָה
 לִי שְׁשׁוֹן יִשְׁעֶךָ וְרוּחַ נְדִיבָה תִּסְמְכֵנִי:
 טו אֲלַמְּדָה פִּשְׁעִים דְּרָכֶיךָ וְחַטָּאִים אֱלֹהִי
 יִשׁוּבוּ: טז הִצִּילֵנִי מִדְּמַיִם אֱלֹהִים אֱלֹהֵי
 תְּשׁוּעָתִי תִרְנֵן לִשׁוֹנִי צְדָקָתְךָ: יז אֲדַנִּי שְׁפָתֵי
 תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ: יח כִּי לֹא תַחְפֹּץ זִבַּח
 וְאַתָּנָה עֹלָה לֹא תִרְצֶה: יט זָבַחִי אֱלֹהִים רוּחַ
 נְשֻׁבָה לֵב נִשְׁבֵּר וְנִדְכָה אֱלֹהִים לֹא תִבְזֶה:
 כ הִיטִיבָה בְּרִצּוֹנְךָ אֶת צִיּוֹן תִּבְנֶה חוֹמוֹת
 יְרוּשָׁלַיִם: כא אֵז תַּחְפֹּץ זָבַחִי צְדָק עֹלָה וְכִלְיִל
 אֵז יַעֲלוּ עַל מִזְבֵּחַךָ פָּרִים:

פֶּרֶק צ א תִּפְלָה לַמֶּשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲדַנִּי
 מֵעוֹן אֶתָּה הֵייתָ לָנוּ בְּדֹר וּדֹר: ב בְּטָרִם הָרִים
 יִלְדוּ וְתַחֲוִלֵל אֶרֶץ וְתַבֵּל וּמַעוֹלָם עַד עוֹלָם
 אֶתָּה אֵל: ג תִּשָּׁב אָנוּשׁ עַד דָּכָא וְתֹאמֶר שׁוּבוּ
 בְּנֵי אָדָם: ד כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כְּיוֹם
 אֶתְמוּל כִּי יַעֲבֹד וְאַשְׁמוּרָה בְּלִילָה: ה זָרַמְתָּם
 שָׁנָה יִהְיוּ בְּבִקְרָה כַּחֲצִיר יַחֲלֶף: ו בְּבִקְרָה יִצְיֵן
 וְחֲלֶף לְעָרֵב יִמּוֹלֵל וְיִבָּשׁ: ז כִּי כָלִינוּ בְּאִפְךָ
 וּבַחֲמַתְךָ נִבְהַלְנוּ: ח שָׁתָה עֹנֹתֵינוּ לְנִגְדֶךָ
 עֲלַמְנוּ לְמֵאוֹר פְּנֵיךָ: ט כִּי כָל יְמֵינוּ פָּנוּ
 בְּעִבְרָתְךָ כְּלִינוּ שָׁנִינוּ כְּמוֹ הֶגְהָה: י יְמֵי שָׁנוֹתֵינוּ
 בָּהֶם שְׁבַעִים שָׁנָה וְאִם בְּגִבּוֹרֹת שְׁמוֹנִים שָׁנָה
 וְרַחֲבָם עֲמַל וְאוֹן כִּי גִז חִישׁ וְנִעְפָּה: יא מִי יוֹדַע
 עֵז אִפְךָ וּכְיִרְאָתְךָ עִבְרָתְךָ: יב לַמְּנוֹת יְמֵינוּ כֵּן
 הוֹדַע וְנִבֵּא לִבֵּב חֲכָמָה: יג שׁוּבָה יי עַד מָתִי
 וְהִנַּחֵם עַל עִבְדֶיךָ: יד שְׁבַעֲנוּ בְּבִקְרָה חֲסִידֶיךָ
 וְנִרְנְנָה וְנִשְׁמַחָה בְּכָל יְמֵינוּ: טו שִׁמְחָנוּ כִּימוֹת
 עֲנִיתָנוּ שָׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה: טז יִרְאֵה אֵל עִבְדֶיךָ
 פְּעֻלָּךְ וְהִדְרֶךָ עַל בְּנֵיהֶם: יז וְיִהְיֶה נֶעֱם אֲדַנִּי
 אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ פּוֹנְנָה עֲלֵינוּ
 וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ פּוֹנְנָהוּ:

הִיסוֹד בָּה: ח בַּת בָּבֶל הַשְּׂדוּדָה אֲשֶׁרִי
 שִׁישְׁלָם לָךְ אֶת גְּמוּלָךְ שְׁגַמְלַת לָנוּ: ט אֲשֶׁרִי
 שִׁיאֲחִז וְנִפְץ אֶת עַלְלֶיךָ אֵל הַסֹּלַע:

פֶּרֶק כה א לְדוֹד אֱלֹהִי יי נִפְשִׁי אֲשֶׁא:
 ב אֱלֹהֵי בָךְ בְּטַחְתִּי אֵל אֲבוֹשָׁה אֵל יַעֲלֶצוּ
 אוֹיְבֵי לִי: ג גַּם כָּל קוֹיֶךָ לֹא יִבְשׁוּ יִבְשׁוּ
 הַבּוֹגְדִים רִיקָם: ד דְּרָכֶיךָ יי הוֹדִיעֵנִי
 אֶרְחוּתֶיךָ לַמִּדְנֵי: ה הִדְרִיכֵנִי בְּאַמְתֶּךָ וְלַמִּדְנֵי
 כִּי אַתָּה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אוֹתְךָ קוֹיֵתִי כָּל הַיּוֹם:
 ו זָכֹר רַחֲמֶיךָ יי וְחֲסִדֶיךָ כִּי מַעוֹלָם הִמָּה:
 ז חַטָּאוֹת נַעוּרֵי וּפִשְׁעֵי אֵל תִּזְכֹּר כַּחֲסִידֶךָ זָכֹר
 לִי אַתָּה לְמַעַן טוֹבֶךָ יי: ח טוֹב וַיִּשָּׁר יי עַל כֵּן
 יוֹרָה חַטָּאִים בְּדֶרֶךְ: ט יִדְרֶךָ עֲנוּיִם בְּמִשְׁפַּט
 וַיִּלְמַד עֲנוּיִם דְּרָכּוֹ: י כָּל אֶרְחוֹת יי חֲסִיד
 וְאַמַּת לְנִצְרֵי בְרִיתוֹ וְעַדְתָּיו: יא לְמַעַן שִׁמְךָ
 יי וְסִלַּחְתָּ לְעוֹנֵי כִּי רַב הוּא: יב מִי זֶה הָאִישׁ
 יֵרָא יי יוֹרְנוּ בְּדֶרֶךְ יִבְחָר: יג נִפְשׁוּ בְּטוֹב תִּלְוִן
 וְזָרְעוּ יִירֶשׁ אֶרֶץ: יד סוֹד יי לִירְאָיו וּבְרִיתוֹ
 לְהוֹדִיעֵם: טו עֵינֵי תַמִּיד אֵל יי כִּי הוּא יוֹצִיא
 מִרְשַׁת רְגֵלִי: טז פָּנָה אֵלֵי וְחַנּוּנִי כִּי יַחִיד
 וְעֵנִי אָנֹכִי: יז צְרוֹת לִבִּי הִרְחִיבוּ מִמִּצּוֹקוֹתַי
 הוֹצִיאֵנִי: יח רְאֵה עֲנִי וְעֲמָלִי וְשֵׂא לְכָל
 חַטָּאוֹתַי: יט רְאֵה אוֹיְבֵי כִּי רַבוּ וְשָׁנְאוֹת חֲמָם
 שָׁנְאוּנִי: כ שְׁמֶרָה נִפְשִׁי וְהִצִּילֵנִי אֵל אֲבוֹשׁ כִּי
 חֲסִיתִי בָךְ: כא תָּם וַיִּשָּׁר יִצְרוּנִי כִּי קוֹיֵתֶיךָ:
 כב פִּדֵה אֱלֹהִים אֶת יִשְׂרָאֵל מִכָּל צָרוֹתָיו:

פֶּרֶק נא א לְמַנְצַח מְזִמּוֹר לְדוֹד: ב בְּבוֹא
 אֵלָיו נָתַן הַנְּבִיא כַּאֲשֶׁר בָּא אֵל בַּת שְׁבַע:
 ג חַנּוּנֵי אֱלֹהִים כַּחֲסִידֶךָ כָּרֵב רַחֲמֶיךָ מִחָה
 פִּשְׁעֵי: ד הָרַב כְּפִסְנֵי מַעוֹנֵי וּמַחַטָּאתַי
 טַהֲרֵנִי: ה כִּי פִשְׁעֵי אָנֹכִי אֲדַע וְחַטָּאתַי נִגְדִי
 תַמִּיד: ו לָךְ לְבַדֶּךָ חַטָּאתִי וְהִרַע בְּעֵינֶיךָ
 עֲשִׂיתִי לְמַעַן תִּצְדַּק בְּדַבְּרֶךָ תִּזְכֶּה בְּשִׁפְטֶךָ:
 ז הֵן בְּעוֹן חוֹלְלָתִי וּבַחַטָּא יַחֲמַתֵּנִי אֲמוּי:
 ח הֵן אַמַּת חִפְצָת בְּטַחְוֹת וּבִסְתֵם חֲכָמָה
 תוֹדִיעֵנִי: ט תַּחַטָּאֵנִי בְּאוֹיֵב וְאַטְהֵר תַּכְכִּבְסֵנִי

אֶשְׁקֶה בְּאֵמוּנָתִי: לֹה לֹא אֲחַלֵּל בְּרִיתִי וּמוֹצֵא
 שְׁפָתַי לֹא אֲשַׁנֶּה: לוֹ אַחַת נִשְׁבַּעְתִּי בְּקֹדֶשׁ אֵם
 לְדוֹד אֲכַזֵּב: לוֹ זָרְעוּ לְעוֹלָם יִהְיֶה וְכִסְאוֹ
 כְּשֹׁמֵשׁ נִגְדִי: לֹה כִּירַח יִפּוֹן עוֹלָם וְעַד בְּשַׁחַק
 נֶאֱמַן סֵלָה: לט וְאַתָּה זִנְחָתָ וּתְמַאֵס הַתְּעַבְרָתָ
 עִם מְשִׁיחֶךָ: מ נֶאֱרַתָּה בְּרִית עֲבָדֶיךָ חֲלַלְתָּ
 לְאֶרֶץ נִזְרוּ: מא פָּרַצְתָּ כָּל גְּדֵרֹתַי שְׁמַתָּ
 מִבְּצֻרֵי מַחְתָּה: מב שִׁשְׁהוּ כָּל עֲבָדֵי דָרְךָ הִיָּה
 חֲרָפָה לְשִׁכְנָיו: מג הָרִימוֹת יָמִין צִרְיוֹ הַשְּׂמַחַת
 כָּל אוֹיְבָיו: מד אֵף תִּשָּׁיב צוּר חֲרָבוֹ וְלֹא
 הִקִּימְתוּ בַּמִּלְחָמָה: מה הַשְּׁבַת מִטְּהָרוּ וְכִסְאוֹ
 לְאֶרֶץ מִגְרָתָה: מו הִקְצַרְתָּ יָמַי עֲלוּמָיו הֵעֲטִיתָ
 עָלָיו בּוֹשָׁה סֵלָה: מז עַד מָה יִי תִסְתַּר לְנִצְחָ
 תִּבְעַר כְּמוֹ אֵשׁ חֲמַתְךָ: מח זָכַר אֲנִי מָה חָלַד
 עַל מָה שׁוֹא בְּרַאתָ כָּל בְּנֵי אָדָם: מט מִי גָבַר
 יַחִיָּה וְלֹא יִרְאֶה מוֹת יִמְלֹט נִפְשׁוֹ מִיַּד שְׂאוֹל
 סֵלָה: נ אֵיךְ חֲסִדֶיךָ הֵרָאשְׁנִים אֲדֹנָי נִשְׁבַּעְתָּ
 לְדוֹד בְּאֵמוּנָתְךָ: נא זָכַר אֲדֹנָי חֲרַפְתָּ עֲבָדֶיךָ
 שְׂאֵתִי בַחִיקִי כָּל רַבִּים עַמִּים: נב אֲשֶׁר חֲרָפוּ
 אוֹיְבֶיךָ יִי אֲשֶׁר חֲרָפוּ עַקְבוֹת מְשִׁיחֶךָ: נג בְּרוּךְ
 יִי לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

פרק צח « מזמור שירו ליי שיר חדש כי
 נפלאות עשה הושיעה לו ימינו וזרוע קדשו:
 ב הודיע יי ישועתו לעיני הגוים גלה צדקתו:
 ג זכר חסדו ואמונתו לבית ישראל ראו כל
 אפסי ארץ את ישועת אלהינו: ד הריעו ליי
 כל הארץ פצחו ורננו וזמרו: ה זמרו ליי בכנור
 בכנור וקול זמרה: ו בחצצרות וקול שופר
 הריעו לפני המלך יי: ז ירעם הים ומלאו תבל
 וישבי בה: ח נהרות ימחאו כף יחד הרים
 ירננו: ט לפני יי כי בא לשפט הארץ ישפט
 תבל בצדק ועמים במישרים:

פרק קז « הדו ליי כי טוב כי לעולם חסדו:
 ב יאמרו גאולי יי אשר גאלם מיד צר:
 ג ומארצות קבצם ממזרח וממערב מצפון
 ומזם: ד תעו במדבר בשימון דרך עיר מושב

פרק פט « משכיל לאיתן האזרחי: ב חסדי
 יי עולם אשירה לדר ודר אודיע אמונתך
 בפי: ג כי אמרתי עולם חסד יבנה שמים
 תכן אמונתך בהם: ד פרתו ברית לבחירי
 נשבעתי לדוד עבדי: ה עד עולם אכין זרעך
 ובנתי לדר ודור כסאך סלה: ו ויודו שמים
 פלאך יי אף אמונתך בקהל קדשים: ז כי מי
 בשחק יערך ליי ידמה ליי בבני אלים: ח אל
 נערך בסוד קדשים רבה ונורא על כל
 סביביו: ט יי אלהי צבאות מי כמוך
 חסין יה ואמונתך סביבותיך: י אתה מושל
 בגאות הים בשוא גליו אתה תשבחם:
 יא אתה דכאת כחלל רהב בזרוע עזך פזרת
 אויביך: יב לך שמים אף לך ארץ תבל
 ומלאה אתה יסדתם: יג צפון וימין אתה
 בראתם תבור וחרמון בשמך ירננו: יד לך
 זרוע עם גבורה תעז ירך תרום ימינך:
 טו צדק ומשפט מכון כסאך חסד ואמת
 יקדמו פניך: טז אשרי העם ידעי תרועה יי
 באור פניך יהלכון: יז בשמך יגילון כל היום
 ובצדקתך ירומו: יח כי תפארת עזמו אתה
 וברצונך תרום קרננו: יט כי ליי מגננו
 ולקדוש ישראל מלפנו: כ אז דברת בחזון
 לחסידך ותאמר שויתי עזר על גבור
 הרימותי בחור מעם: כא מצאתי דוד עבדי
 בשמן קדשי משחתיו: כב אשר ידי תפון עמו
 אף זרועי תאמצנו: כג לא ישא אויב בו ובן
 עולה לא יעננו: כד וכתותי מפניו צריו
 ומשנאיו אגוף: כה ואמונתו וחסדי עמו
 ובשמי תרום קרנו: כו ושמתי בים ידו
 ובנהרות ימינו: כז הוא יקראני אבי אתה
 אלי וצור ישועתי: כח אף אני בכור אתנהו
 עליון למלכי ארץ: כט לעולם אשמר לו
 חסדי ובריתי נאמנת לו: ל ושמתי לעד זרעו
 וכסאו בימי שמים: לא אם יעזבו בניו תורתו
 ובמשפטי לא ילכון: לב אם חקתי יחללו
 ומצותי לא ישמרו: לג ופקדתי בשבט פשעם
 ובנגעים עונם: לד וחסדי לא אפיר מעמו ולא

כרמים ויעשו פרי תבואה: לח ויברכם וירבו
 מאד ובהמתם לא ימעטו: לט וימעטו וישחו
 מעצר רעה ויגון: מ שפך בוז על נדיבים
 ויתעם בתהו לא דרך: מא וישגב אביון מעוני
 וישם כצאן משפחות: מב יראו ישרים וישמחו
 וכל עולה קפצה פיה: מג מי חכם וישמר אלה
 ויתבוננו חסדי יי:

פרק צו « שירו ליי שיר חדש שירו ליי כל
 הארץ: ב שירו ליי ברכו שמו בשרו מיום ליום
 ישועתו: ג ספרו בגוים כבודו בכל העמים
 נפלאותיו: ד כי גדול יי ומהלל מאד נורא הוא
 על כל אלהים: ה כי כל אלהי העמים אלילים
 ויי שמים עשה: ו הוד והדר לפניו עז ותפארת
 במקדשו: ז הבו ליי משפחות עמים הבו ליי
 כבוד ועז: ח הבו ליי כבוד שמו שאו מנחה
 ובאו לחצרותיו: ט השתחוו ליי בהדרת קדש
 חילו מפניו כל הארץ: י אמרו בגוים יי מלך
 אף תפון תבל כל תמוט ידיו עמים
 במישרים: יא ישמחו השמים ותגל הארץ
 ירעם הים ומלאו: יב יעלו שדי וכל אשר בו אז
 ירננו כל עצי יער: יג לפני יי כי בא כי בא
 לשפט הארץ ישפט תבל בצדק ועמים
 באמונתו:

אחר עשרה מזמורי התהלים יאמר:

והיתה ליי המלוכה: והיה יי למלך על כל
 הארץ. ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד:
 שמע ישראל יי אלהינו יי אחד: ברוך שם
 כבוד מלכותו לעולם ועד:

אחר אמירת התהילים נוהגים לומר:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יי שבות עמו יגל
 יעקב ישמח ישראל: ותשועת צדיקים מיי מעוזם
 בעת צרה: ויעזרם יי ויפלטם ויפלטם מרשעים
 וישיעם כי חסו בו:

לא מצאו: ה רעבים גם צמאים נפשם בהם
 תתעטר: ו ויצעקו אל יי בצר להם
 ממצוקותיהם יצילים: ז וידריכם בדרך ישרה
 ללכת אל עיר מושב: ח יודו ליי חסדו
 ונפלאותיו לבני אדם: ט כי השביע נפש
 שוקקה ונפש רעבה מלא טוב: י ישובי חשך
 וצלמות אסירי עני וברזל: יא כי המרו אמרי
 אל ועצת עליון נאצו: יב ויכנע בעמל לבם
 כשלו ואין עזר: יג ויצעקו אל יי בצר להם
 ממצוקותיהם וישיעם: יד יוציאם מחשך
 וצלמות ומסרותיהם ינתק: טו יודו ליי חסדו
 ונפלאותיו לבני אדם: טז כי שבר דלתות
 נחשת ובריחי ברזל גדע: יז אולים מדרך
 פשעם ומעונותיהם יתענו: יח כל אכל תתעב
 נפשם ויגיעו עד שערי מות: יט ויצעקו אל יי
 בצר להם ממצוקותיהם וישיעם: כ ישלח
 דברו וירפאם וימלט משחיתותם: כא יודו
 ליי חסדו ונפלאותיו לבני אדם: כב ויזבחו
 זבחי תודה ויספרו מעשיו ברנה: כג יורדי
 הים באניות עשי מלאכה במים רבים:
 כד המה ראו מעשי יי ונפלאותיו במצולה:
 כה ויאמר ויעמד רוח סערה ותרוםם גליו:
 כו יעלו שמים ירדו תהומות נפשם ברעה
 תתמוגג: כז יחוגו וינועו כשבור וכל חכמתם
 תתבלע: כח ויצעקו אל יי בצר להם
 וממצוקותיהם יוציאם: כט יקם סערה לדממה
 ויחשו גליהם: ל וישמחו כי ישתקו וינחם אל
 מחוז חפצם: לא יודו ליי חסדו ונפלאותיו
 לבני אדם: לב וירוממוהו בקהל עם ובמושב
 זקנים יהללוהו: לג ישם נהרות למדבר
 ומצאי מים לצמאון: לד ארץ פרי למלחה
 מרעת יושבי בה: לה ישם מדבר לאגם מים
 וארץ ציה למצאי מים: לו וישוב שם רעבים
 ויבוננו עיר מושב: לז ויזרעו שדות ויטעו

לעילוי נשמת

הרה"ח ר' משה ב"ר נתן נטע הלוי ז"ל

נלב"ע ח' בסיון תשס"ה

ת. נ. צ. ב. ה.